

***METOD ISCELJENJA SNOVIMA
STAZA ISCELITELJA SNOVIMA***

Kvantumski svet energetskega isceljenja

U spomenu na dobrega prijatelja, mojega mačka Gizma

Sadržaj

Iz spoljnog u unutrašnji svemir

xiii

PRVI DEO: KAKO JE SVE TO OTPOČELO

PRVO POGLAVLJE: VIZIJA

DRUGO POGLAVLJE: POREKLO UNIVERZUMA

TREĆE POGLAVLJE: POLJE INFORMACIJE

ČETVRTO POGLAVLJE: SINFONIJA SVETLOSTI

Aure

Energetske vežbe

Biofotoni

Interferencija elektromagnetne frekvencije

DRUGI DEO: ŠTA UČINIMO OD ŽIVOTA

PETO POGLAVLJE: SVESNOST

Usaglašavanje Svesnog i Podsvesnog

Nesvesno Stanje: Koma

Svest Životinja

Kolektivna Svest

ŠESTO POGLAVLJE: EMOCIJE I STAV

Postizanje Emocionalne Ravnoteže

Ovisnosti i Loše Životne Navike

Prilagođavanje Vašeg Stava

Pakovanje za Vaš Isceliteljski Put

Pauziranje

Kako Humor i Zahvalnost Utiču na Zdravlje i

Isceljenje

SEDMO POGLAVLJE: VEROVANJE I DUHOVNOST

Potvrde
Uticaj Verovanja na Moj Isceliteljski Rad
Duhovnost

OSMO POGLAVLJE: REINKARNACIJA

DEVETO POGLAVLJE: KARMA

DESETO POGLAVLJE: DUHOVNI SVET

TREĆI DEO: ISCELITELJSKE VIZUELIZACIJE

Zašto Činimo Vizuelizacije?
Strategije za Pобоljšanje Isceliteljskih Vizuelizacija
Brzinska Meditacija
Maksimiziranje Fokusirane Namere
Vežbe za Projektovanje Holografske Slike
Specifične Vizuelizacije

Osvrt
O Ovome Izdanju

Metod
Iscljenja
Snovima

Iz Spoljnjeg do Unutrašnjeg Svemira

U ovom životu mi je dat dar da budem iscelitelj energijom. Privuklo me je da isceljujem ljude i pomažem im da postignu samo-osnaženje. Moj cilj je da naučim druge kako da upotrebe sopstvene unutrašnje energetske izvore i namere da bi iscelili sebe i druge. Na ovo su bili fokusirani moj rad, moje radionice i dve prethodne knjige. Ova knjiga nastavlja u tom smeru. U njoj se radi o našim počecima, našim karakteristikama i mogućnostima kao energetskih bića.

Koncepti kao što su Veliki prasak, biofotoni, svest i reinkarnacija su povezani s našim zdravljem i isceljenjem. Iako su ovi i drugi koncepti objašnjeni naučnim izrazima u ovoj knjizi, nije mi bila namera da ona bude takva, tojest, naučna. Radije, Metod isceljenja snovima predstavlja zbir informacija koje sam primio putem intuicije – deo moga dara je taj da sam sposoban da primim ogromne količine informacija koje se uobičajeno saznaju kroz godine proučavanja i istraživanja. Mnogi ljudi nazivaju ovaj proces intuitivnog „daunloudovanja“ informacija kanalisanjem. Ja se sa svoje strane ponašam kao provodnik koji kanališe ove informacije ka vama. Sve informacije koje sam intuitivno primio su u formi kompleksnih naučnih slika, ali sam ovde pojednostavio nauku da bi bila što pristupačnija čitaocima.

Mada nije neophodno razumeti sve detalje kvantne fizike da bi se praktikovalo samo- isceljenje, ipak je korisno imati opšte razumevanje toga kako funkcioniše energija i odakle dolazi. Obezbedio sam opšti pregled ovoga u prvom delu, „Kako je sve to otpočelo,“ a koji uključuje priču o mom putovanju koje je trebalo da potvrdi viziju koju sam imao. To je jedan od najsnažnijih primera mojih neobičnih iskustava, jedan od onih koji podcrtava „daunloudovanje“ informacija, odnosno osnovu ove knjige. Pa kako je onda poreklo našeg univerzuma povezano s zdravljem i isceljenjem? Kao što sam raspravio u drugom poglavlju, sve što je u univerzumu predstavlja energiju, bilo da se radi o talasu ili njegovom deliću. Štaviše, sve u univerzumu potiče iz jedinstvenog energetskog izvora. Po teoriji Velikog praska, dominantne naučne teorije o poreklu univerzuma, on je stvoren pre negde oko deset ili petnaest milijardi godina, kada je kosmička eksplozija zakovitlala materiju u svim pravcima. Zbog toga, svi smo energetski povezani kao jedan. Svi imamo pristup svom znanju u univerzumu; to znanje je u vide energije. Ovo znači da imamo pristup informacijama koje su potrebne za isceljenje. Ovo činimo kroz naše namere i intuiciju. Ova „biblioteka“ univerzalnog znanja se obično zove „polje“. U trećem poglavlju, raspravljao sam o pristupu koji svako od nas ima ovom polju, dok će vam vežbe iz meditacije i vizuelizacije za samo-isceljenje pomoći da izvlačite informacije iz ovog univerzalnog polja.

Dok sam odrastao, moj dar mi se ukazivao na različite načine. Dokle god mi sećanje seže, mogao sam da vidam aure, suptilno svetlo koje okružuje sva živa bića. Tada mi se to činilo kao sasvim uobičajena stvar. Sve do mojih ranih tinejdžerskih godina, ja nisam shvatao da je to neuobičajena sposobnost. Štaviše, oko mene su se odigravali slučajevi telekineze koje nisam mogao smatrati običnim. Kada su predmeti za kojima sam posezao naglo odskakali od mene i kada je olovka koju sam držao u ruci izletela iz nje i udarila u tablu na školskom času, postao sam veoma radoznao. (A i bilo je skoro nemoguće ubediti učitelja da ne razbacujem stvari po učionici.)

A onda jednog dana, mama je bila u velikim bolovima zbog trigeminalne neuralgije koja je bila posledica njene multipl skleroze. Rekao sam joj da zatvori oči i postavio šaku na njenu glavu. Nisam razmišljao ni o čemu posebno; samo sam želeo da mami prestane bol. Video sam pulsirajuću jarko zelenu grudvu u njenoj glavi. Zgrabio sam je i uvukao je u sebe. „Stvarno te je mučila užasna bol,“ rekao sam glasno. Moja mama je bila trenutno oslobođena bolova, ali je sad mene mučila njena prodorna glavobolja. To je bio poslednji put da ju je mučila trigeminalna neuralgija. Do jutra me je prošla bol, ali su moji roditelji bili vrlo zabrinuti. Šta se dogodilo? Da li je sada moje zdravlje bilo ugroženo? I ja sam bio zbunjen. Na sreću, putem vežbe i uz nekoliko saveta, ubrzo sam naučio kako da utičem na zdravlje drugih osoba a da ne preuzmem njihove simptome.

Ovim je otpočeo moj najinteresantniji pohod na stazi isceljenja. Nisam znao kako isceljenje funkcioniše, ali sam znao da ima puno toga više u našem univerzumu nego što to naših pet čula mogu registrovati. A onda sam čuo da u grad radi obraćanja na Institutu za Noetičku[1] Nauku (IONS), dolazi Edgar Mičel, astronaut s Apola 14, ujedno i osnivač instituta. Tokom dr. Mičelovog povratka na zemlju, postao je svestan dubokog osećaja univerzalne povezanosti. Doživевši ovo preobražujuće iskustvo u svemiru, on je odlučio da posveti svoj život pronalaženju naučnih objašnjenja ovih neobičnih ili malo shvaćenih fenomena. U to doba, bio sam svestan da mogu videti zdravstvene informacije u vezi osobe i da mogu da utičem na njih, ali nisam znao njihove naučne izraze niti potpuno razumevanje onoga čemu sam pristupao. Posetom sastanku IONS-a, a i kasnijim razgovorom s dr. Mičelom, saznao sam da je informacija za kojom sam tragao naučno opisana kao hologram energetskog polja osobe. Štaviše, neko kvantni fizičari su opisivali nešto što su spoznali kao holografski univerzum, a u kojem svaki delić univerzuma, uključujući i

svakog od nas, sadrži svu informaciju o univerzumu. Ovaj koncept je odgovarao načinu na koji sam iskusio moj isceliteljski rad. Moj susret s dr. Mičelom nije predstavljao slučajnost i on je otada moj naučni mentor. Ubrzo potom, otpočeo sam sa pisanjem Iscelitelja putem snova, a koji opisuje eksperimentalni pogled na lečenje s daljine. Iako se (jednostavnim rečnikom) raspravlja o akademskoj teoriji kvantne fizike, ipak je naglasak knjige na samo-otkrovenju i razumevanju naše sopstvene svesnosti u potrazi za većim stepenom svesti.

Nakon objavljivanja Iscelitelja putem snova, postao sam svestan činjenice da čitaoci žele više informacija u vezi njihovog pozitivnog uticaja na sopstveno zdravlje. Zato sam napisao Iscelitelja putem snova 2: vodič ka isceljenju i samoosnaženju, ponudivši detalje u vezi vizuelizacije i ostalih alatki koji će pomoći čitaocima da se bave samo-isceljenjem. Korak po korak, moja uputstva pokazuju kako se aktivira imuno sistem i kako se telo, um i duh vraćaju u prirodan balans i dobrostanje.

Kada pogledam u nekoga, vidim telo te osobe obavijenu u energiju plutajućih boja. Ovo je spoljnji odraz energetskog sistema, ili aure, koja okružuje sva živa bića. Dok sam igrao košarku jednog dana, primetio sam da namera utiče na auru osobe: kada je jedan igrač pomislio da doda loptu, ova namera se pokazala na auri u vidu jednog malog zašiljenja koje je bilo usmereno na pravac u kojem je želeo da doda loptu. Ovo mi je omogućilo da bolje predvidim igru mog protivnika i presečem loptu. Tada sam shvatio moć namere.

Neke isceliteljske umetnosti se fokusiraju na suru. U zdravim delovima tela, aura se kreće i kovitla na određeni način i manifestuje kao organizovana i harmonična: Postoji tok. U problematičnom delu tela taj tok je prekinut. Iscelitelji koriste svoje ruke i umove da bi izgledili i popravili energetske blokade koje negativno utiču na telo. Ja mogu saznati puno toga putem aure jer je preko njih očigledno gde se nalaze energetske blokade u telu: Ti stagnatni delovi jasno ukazuju na mesta postojećih ili problema u nastanku. Ali, moja vizija ide mnogo dublje od aure. Imam mogućnost da vidim energetska polja pri mnogo različitih frekvencija, što mi omogućava da odradim neku vrstu telesnog skeniranja osobe.

Kao što sam saznao na sastanku IONS-a, naučni koncept koji se direktno odnosi na moj način isceljenja je hologram – trodimenzionalna projekcija koja sadrži sve informacije (bivše, sadašnje, buduće) o osobi, mestu ili stvari,

uključujući, s ljudima, njihovo optimalno zdravlje. Ova projekcija se pojavljuje preda mnogom u vidu slike. Neki naučnici spekuliraju da zbog toga što je univerzum holografičan – što znači da je univerzum samo informacija – da i naši mozgovi također funkcioniraju i interagiraju s univerzalnim energetskim poljem holografijski. Zbog naše međusobne povezanosti, svi smo povezani u ovo jedinstvo informacija.

Možda vam je već poznato kako hologrami funkcioniraju ako ste nekom prilikom nosili trodimenzionalne naočare u bioskopu koji projektuje nešto što izgleda kao holografička slika onoga što je na filmskom platnu. Kod holograma, svaki delić te slike sadrži čitavu informaciju kompletne slike. To je tipično za holograme stvorene laserom, gde svaki delić holografičkog materijala sadrži čitavu sliku, čak i kada je rasuta u mnogo komada. Tako je isto i u holografičkom univerzumu: Svaki delić univerzuma, svaka ćelija u našem telu, svaki neuron u našem mozgu sadrži sve informacije iz univerzuma. Zanimljivo je zamisliti mogućnosti koje su nam na raspolaganju. Ima smisla, u tom slučaju, kada nam neurolozi kažu da koristimo samo delić mogućnosti našeg mozga.

Svako od nas emituje hologram koji sadrži sve informacije u vezi nas samih. Svako je povezan s poljem informacija svojom jedinstvenom telesnom frekvencijom – frekvencija ili rezonancija energije ili svetlost tela. Kao i radio koji se kači na određenu frekvenciju, tako sam i ja u mogućnosti da se priključim na frekvenciju osobe unutar polja informacije. Isprva, sve oko mene potamni, a onda „vidim“ holografičku sliku tela osobe. Ja zovem ovaj proces „ulazak“ jer mogu „videti“ vrlo detaljan, nalik putem x-zraka izgled osobe. U ovom trenutku, ja mogu videti delove tela pogođene povredama ili bolešću. Kada sam povezan s osobom, također prikupljam mnogo intuitivnih informacija u vezi nje, naprimera, koji su njegovi ili njeni stavovi i uverenja. Ovo mi pomaže da vidim energetske blokade i, svojom namerom – to jest, mojom namerom da lečim – manipuliranjem energijom da bi pročistio ove blokade, dozvoljavajući energiji da teče harmonično i, tako, omogućim telu promenu. Važno je setiti se da smo svi povezani jer smo svi energija. Ako vidite materiju u njenoj najmanjoj pojavi, nećete naići na čvrstu materiju. Na našu međusobnu povezanost se može gledati kao na okean energije. Kao i svaki atom u okeanu vode, svaki delić energije je povezan. Ako ubacite kamen u okean, on i njegov uticaj će se osetiti u svakom atomu tog okeana, jer je svaki molekul povezan i utiče na druge.

Takođe, imam sposobnost da se zumiram na hologram ili pristupim različitim slojevima da bi radio na njima. Naprimera, ako želim da pogledam pankreas, mogu odmah otići na nivo gde mogu videti sve fluide koji teku kroz tu žlezdu.

U mojoj isceliteljskoj nameri, mogu se priključiti i „videti“ bilo koji zbir pod-podataka koji su sadržani u hologramu. Putem moje namere da utičem, mogu kontrolisati dobijanje informacija koje se tiču određenog zdravstvenog problema. Ovo jako liči na rukovanje daljinskim upravljačem za televizor, tj. na biranje određenih stanica. Moj um se ponaša kao daljinski upravljač koji se može prilagoditi različitim frekvencijama, dajući mi različite holografske prikaze.

Mogu se tačno naciľjati na električne impulse između neurona u mozgu ili videti specifične sisteme u telu, kao što su to nervni i koštani, baš kao i sisteme organa. Razni holografski prikazi tela su kao razni bluprintovi planova za izgradnju zgrade. Tu je osnovni prikaz, crteži električnih instalacija i šeme vodovoda za istu građevinu. Koji prikaz tela je najkorisniji jednostavno zavisi od dela tela ili oboljenja na koje nameravam da se fokusiram.

Putem namere, ja sam u mogućnosti da stvorim rezonanciju ili frekvenciju opšte energije između mene i isceliteljske informacije koju projektujem da bi izvršila interakciju s hologramom te osobe. Zbog toga što naša tela vrše neprestanu interakciju s svojim okruženjem putem razmene informacija, osoba s kojom interaktujem progresivno reflektuje ove isceliteljske promene.

Važni koncept koji je u vezi s mojim lečenjem na daljinu je ne-lokalnost, a koji se uobičajeno zove delovanje kvantom – na daljinu. Kvantni objekt trenutano utiče na svoj istovetni objekt s kojim je povezan, bez obzira na njihovu udaljenost. Ovo objašnjava kako energija može uticati na drugu energiju negde drugde i da otuda geografska udaljenost ili blizina ne predstavljaju nikakvu prepreku.

Fotoni, najmanje fizičke jedinice svetla, u mogućnosti su da univerzalno prenose informaciju. Biofotoni su fotoni koji se emituju iz svake žive ćelije ili organizma. Te elektromagnetne frekvencije (detaljnije opisane u prvom delu) su energije ili načini da se opiše energija.

U kvantnom svetu, što je svet koji je definisan kao svet najmanjih pojmljivih jedinica, čin jednostavnog posmatranja ili interaktovanja sa kvantnim objektom menja njegovo ponašanje. Fizičari spremno priznaju da ne razumeju mnogo aspekata kvantnog sveta, ali da njihove matematičke formule potvrđuju kvantnu teoriju. Međutim, ono što zaista zbunjuje te naučnike je činjenica da se kvantni bliznak objekta istovremeno menja, bez obzira koliko su udaljeni jedan od drugog. Neki ovu vezu nazivaju „prepletenost.“

Zbog veze svega s svim drugim, naše misli i namere mogu uticati na događaje na ne-lokalnom nivou. Kvantni atribut ne-lokalnosti mi pomaže da shvatim kako s lakoćom mogu da vršim lečenje osobe na daljinu: u mogućnosti sam

da se uključim na njenu frekvenciju i vidim njegov ili njen hologram jednostavnim posmatranjem fotografije te osobe. Kada vršim lečenje na daljinu, na prenos informacija u tom polju ne utiču ni vreme ni prostor. Znam ovo zato što je jasnoća informacije koju primam od nekog udaljenog 8000 kilometara podjednaka onoj s minimalne udaljenosti. Naprimera, jednom prilikom sam radi lečenja uspostavio kontakt s nekim iz Kine i ta udaljenost uopšte nije imala uticaja na uspešnost tretmana. Jednom drugom prilikom, ujak mi je pokazao fotografiju čoveka i upitao šta vidim. Dotada nikad nisam video nešto takvo. Holografska slika njegovog skeleta je bila razvučena i produžena. Rekao sam ujaku šta sam video i upitao od koje bolesti boluje. On je odgovorio da je to fotografija kosmonauta sa Internacionalne svemirske stanice pri orbiti od 160 kilometara iznad zemlje. Nije ni čudno da mi je njegov hologram, u trenutku kada je bio u smanjenoj gravitaciji, izgledao pomalo čudnovato.

Kako povezujemo sve informacije iz polja sa našom sadašnjom realnošću? Ovo pitanje obrađujem u drugom delu, kada raspravljam ličnije i metafizičke aspekte ovog ukupnog jedinstva i međusobne povezanosti a koji se odnose na naše zdravlje. Koju ulogu igraju naše verovanje i emocije? Kako se univerzalna energija iskazuje u svesti, reikarnaciji, karmi i prošlim životima? Ovi metafizički koncepti mi pomažu da jasnije shvatim naše samo-isceljujuće mogućnosti. Poglavlje šest vam nudi vežbe koje će vam pomoći da uspešnije pristupate ovim unutrašnjim isceljujućim veštinama koje svi posedujemo. Kao iscelitelj energijom, ja radim s mogućnostima energije. Vi, kao samoiscelitelj, možete takođe naučiti da radite s tim mogućnostima. Pored mojih naučnih mentora, imao sam zadovoljstvo da radim i sa ljudima raznih alternativnih metoda isceljenja, uključujući tu gigong, reiki majstore, kao i šamanima iz mnogih samosvojnih kultura. Takođe, radio sam i s ljudima koji su otkrili svoje sopstvene isceliteljske sposobnosti. Svaki iscelitelj je unutar svoje sopstvene discipline naučio da pristupi svojim sposobnostima na različite načine. Ono što sam ja naučio je to da baš svako od nas prirodno poseduje ove isceliteljske mogućnosti. Većini nas je jednostavno potrebno malo usmerenja u smislu povećanja naše svesti o lečenju i fokusiranja naših namera o njegovom sprovođenju.

Kroz čitavu knjigu, ja naglašavam snažni efekt koji naša uverenja i očekivanja imaju na naše zdravlje. Osećam da svako ima prava na svoja uverenja i moja svrha je da jednostavno odgovoram na potrebe onoliko koliko

sam u mogućnosti. U svakom slučaju, po mom iskustvu, vrlo je bitno da onaj koji se podvrgava energetskim tretmanima razume šta se dešava i učestvuje u svom isceljenju. Moj cilj u isceljenju je da naučim ljude kako da uspešno poboljšaju svoje zdravlje sopstvenom intervencijom.

Mnogi ljudi s paranormalnim sposobnostima bi voleli da se putem neke naučne metode dokaže ono što oni doživljavaju. Moji roditelji se nisu razlikovali. Bili su željni da se konsultuju s nekim stručnjakom koji bi odgovorio na neka od njihovih pitanja. Pomislili su da je dobar početak za to konsultovanje nekih stručnjaka istraživača s prestižnih univerziteta. To je samo označilo naš početak uviđanja nerazumevanja koji vlada u akademskom svetu. Profesori s kojima smo pričali su bili skeptični. Nadali smo se da ćemo naći nekog otvorenog uma koji je dovoljno voljan da razmotri naša pitanja o paranormalnom umesto da osporava ove fenomene. Zdravo je biti skeptik otvorenog uma. Svejedno, oni koji sebe ponosno nazivaju skepticima mogu stvarati i podržavati paradigme koje ih sprečavaju da razumevaju događaje koji su van domašaja naših pet čula.

Otkad sam otkrio moje sposobnosti da utičem na zdravlje, bio sam preplavljen zahtevima za pomoć. Dok sam razmišljao kako da odgovorim tako velikoj potrebi, shvatio sam da je moguće udružiti aure grupe ljudi s sličnim namerama i tako proizvesti promenu. Zapažajući kako namera utiče na aure, javila mi se ideja da radim grupne energetske tretmane da bi više ljudi imalo korist. Ovo mi je pružilo divne mogućnosti. Počeo sam da vodim radionice da bih naučio ljude kako da utiču na svoje zdravlje putem namere.

Sve je povezano u svojoj najosnovnijoj formi energije. Mi smo svi zaista jedno. Tokom grupnih tretmana, ja se ponašam kao provodnik u simfoniji stapajućih frekvencija. Učesnici imaju mogućnost da iskuse energetski tretman i nauče kako da ga obavljaju sami. Uz neke jednostavne savete, svi učesnici mogu naučiti da osećaju, ili čak vide, suptilne pokrete energije unutar i oko njih i onda sa lakoćom to znanje ponesu s sobom i nastave s samoisceljenjem.

Takođe, uvideo sam, kada ljudi učestvuju u svom lečenju, onda dolazi do trajnih promena. Ljudi osećaju izvanrednu snagu kada im se da mogućnost samoisceljenja, kad shvate da poseduju način da pozitivno utiču na sopstveno zdravlje fizički, emocionalno i duhovno.

Kad radim grupnu terapiju, nalazim se u stanju svesti koje je blisko transu i u kojem nisam potpuno svestan mog fizičkog okruženja. Pri povratku u uobičajeno stanje svesti, moj doživljaj je nalik izlasku iz pećine na jarko sunce.

Zenice su mi potpuno raširene, tako da je očima potrebno vremena da se naviknu na svetlo, čak i u zamračenoj prostoriji. Usmeravanje energije je potrošnja energije. Nakon grupnog tretmana, uviđam da mi je moždano tkivo u celosti korišćeno. Dovodim se u balans vežbama za moje fizičko telo. Mnogi od ljudi koji su stupili u kontakt sa mnom kroz čitanje mojih knjiga ili sudelovanjem u nekoj od mojih radionica su mi pisali da su me vizuelizovali u snu. Kad se sretnete s nekim lice u lice, ili čak i povežete na daljinu, formira se veza. Veza je čak i jača ukoliko su nam misli usmerene k istom cilju. Ovu vezu osećamo tokom grupnog tretmana kroz naše zajedničko iskustvo i ono što delimo. Barijere individualizma koje smo postavili nisu ništa drugo nego fasade. Daljim tokom evolucije, globalni porast svesti će izbrisati ove barijere. Mnogi aspekti isceljenja energijom i ostalih alternativnih disciplina se doživljavaju kao misteriozni, obavijeni tajnom i ritualni. Ja se nadam da će ova knjiga o energetskim konceptima pomoći u demistifikovanju procesa isceljenja. Strategije samoisceljenja u vidu vizuelizacijskih vežbi će vam pomoći da naučite kako da izlečite sebe. Ove vizuelizacije se mogu specifikovati za neki vaš određen zdravstveni problem. Svako od nas ima drugačiju snagu i čulnost. Naših pet čula se razlikuju po stepenu prioriteta. Neki ljudi su vrlo vizuelni, neki se više oslanjaju na sluh, dok neki sve osećaju vrlo intenzivno. Moramo biti svesni naše individualne snage i koristiti je u našu korist. Možete skrojiti vizuelizacije po vašim mogućnostima i željama, tojest uglavnom se oslanjati na vizuelno ili zvukovno. Jednostavno imajte na umu da posedujete sposobnost samoisceljenja. Izvor energije koji se koristi u energetskom tretmanu je neiscrpna energija univerzuma. Nju privlači naša bezgranična mašta a vode je pozitivne isceliteljske namere. Naše misli i namere, koji su energetski fenomeni, bezgranični su. Kada jednom uvidite ono što nauka sugerše kao poreklo univerzuma i shvatite vaša iskustva i kao materijalno (čvrsta energija) i nematerijalno (energija nalik talasu) biće, možete biti voljni da širom otvorite um snazi energije i namere. Snažno vam sugeršem da istražite tu sposobnost koju svi imamo da biste uticali na sopstveno zdravlje.

PRVI DEO

KAKO JE SVE TO OTPOČELO

PRVO POGLAVLJE

VIZIJA

Jedina ograničenja koja imate su ona koja ste sami sebi nametnuli – ADAM

Svoju prvu viziju sam imao pre nekoliko godina. Bio je to izvanredno živopisan san u kome sam lebdeo iznad okeana kao orao. Onda sam se našao u poziciji da trčim vrlo brzo kroz šumu. Iznenada, sve kretnje su prestale. Tada sam ugledao veliku crnu pticu koja je sedela na gomilici zemlje. Tada mi se javio vrlo jak osećaj da bih trebao da odem u Nutku. Rekao sam roditeljima o ovoj viziji i o vrlo jakom osećaju da bi trebali da odemo u Nutku. Otišli smo u biblioteku da bi malo istražili. Otkrili smo da je moreuz Nutka, takođe poznat i kao Prijateljski zaliv, udaljeni predeo na zapadnoj strani ostrva Vankuver, u Britanskoj Kolumbiji, kao i da je to mesto gde se kapetan Kuk po prvi put ukotvio tokom svoje druge ekspedicije po severozapadnoj obali. Ovo mi je bilo posebno zanimljivo, jer sam s mamine strane u rodbinskim vezama s kapetanom Kukom. Preko oca, ja sam delom Penobskot, što je indijansko pleme s istočne obale Sjedinjenih Država. Moreuz Nutka predstavlja mesto istorijskog susreta obe strane moje porodice: evropske i indijanske. Slike iz knjiga su mi izgledale poznate. Prepoznao sam predeo i, pokazujući na jednu određenu sliku, ja sam uzviknuo: „Ovde treba da idemo.“ Otac je upitao, „Šta ćemo tražiti kada stignemo?“ Odgovorio sam da treba da nađem veliku crnu pticu koju sam video u mojoj viziji. Leto se približavalo i mi smo odlučili da ovo putovanje bude porodični odmor. Saznali smo da je moreuzu Nutka moguće prići samo hidroavionom ili brodom. A onda i da prepravljeni minolovac dostavlja zalihe svetioniku na ostrvu dvaput nedeljno, kao i da usput takođe prevozi putnike tamo i nazad. Moji baba, deda i ujak su čuli za naše planove i odlučili da nam se pridruže. Iako su svi osim moje mlađe setre znali za mnoge neuobičajene događaje koji su se dešavali oko mene, kao što su to leteće olovke, jedino sam mami i tati prepričao pojedinosti moje vizije. Ali baba, deda i ujak su znali da sam imao viziju neke vrste i da je moreuz Nutka bilo mesto na koje sam trebao da odem da bih sledio moju viziju. I tako, svi smo se skupili s našim kalendarima da bi odredili datum putovanja. Prvi datum koji nam je svima odgovarao je pado na moj šesnaesti rođendan. Bez razmišljanja, rekao sam mami, „To je dobro jer, iako će biti zaista oblačno izjutra, kada stignemo biće sunčano.“ Mama nije ništa rekla u vezi moje vremenske prognoze ali ju je zapamtela jer, imajući u vidu koliko je promenljivo vreme na zapadnoj obali, teško je pogoditi vreme za dan unapred, da ni ne govorimo o šest nedelja unapred.

Tokom naših priprema za putovanje, stekao sam utisak da me sve vreme prate dve vrane. Budile su me svako jutro i bile više manje stalna postavka u našem dvorištu. Sledile su me do teniskih terena i sele na ogradu. Ali nisam uopšte pokušavao da protumačim njihovo prisustvo. A onda, nekoliko dana pred putovanja, potpuno su nestale.

Naše putovanje je otpočelo dvočasovnom plovidbom feribotom do ostrva Vankuver i četvoročasovnom vožnjom unutar njegovog kopna do grada pod imenom Gold river. Kada smo stigli do našeg motela, dve vrane su sedele na telefonskoj žici kraj ulaza, krešteći u znak pozdrava.

Minolovac nije vozio do sledećeg jutra, pa smo odlučili da posetimo obližnje pećine, poznatih lokalnim indijancima tokom dugog niza vekova. Nakon što smo se posle istraživanja pećina uputili natrag duž dugog, krivudavog prašnjavog puta, jedna od vrana nam je pokazivala put. Letela je na svega par metara od naše šoferšajbne tokom većeg dela puta, vodivši nas kroz svaki zavoj i krivinu puta. Svi smo bili iznenađeni.

Kasno popodne, zastali smo na peskovitom delu obale reke da bi se okupali, jer je bio topao, vedar dan. Mama me je podsetila na vremensku prognozu od pre nekoliko nedelja za sutrašnji dan. Nije joj izgledalo verovatnim da će tokom našeg puta biti oblačno, kako sam video u viziji.

Sledeće jutro smo se rano probudili. Iznad nas, stajao je čvrst pokrov od oblaka, baš kao da je novembarski dan, mada se radilo o julu. Svi smo nabacali puno odeće na sebe i krenuli ka starom minolovcu.

Ukrkali smo se zajedno s oko pedeset ostalih kampera, turista i avanturista. Brodska kuhinja je napravila super posao prodajući uparenu vruću čokoladu i čili cvokotavim putnicima s palube. Rekao sam mami da ne brine za vreme. Kao i u mojoj viziji, biće toplo i sunčano kada stignemo. Podigla je glavu ka masivnim, tamnim oblacima i rekla: „Kako god. Sve dok ne padne kiša, biće u redu.“

Dok smo kroz okeanske vode išli ka moreuzu Nutka, predeo je bio spektakularan. Na pola puta do cilja, usamljena orka se približila našem brodu. Kit je dugo išao pored broda, sekući talase koje smo pravili i lupajući repom. Saznali smo da su ovog mužjaka orke, koji se oko pre godinu dana izgubio od jata, neki lokalni ljudi nazvali Luna. Domaći indijanci su ga nazvali Tsuuks-iit. Većina putnika se zanimala fotografisanjem orke. Pomislio sam kako bi bilo lepo da jednog dana ponovo nađe svoje jato. Negde ka zapadu, ugledali smo delić vedrog plavog neba. Oblaci su izgledali kao ćebe koje se povlači unazad. Trenutak kasnije mogli smo videti svetionik blizu doka. Upravo tada, pomolilo se jarko letnje sunce. Na brzinu smo ugurali naše jakne i džempere u rance i pripremili se za iskrcavanje. U šumi

iza doka sam mogao videti nešto što mi je izgledalo kao svetlosni snop iz lampe, a to mi je samo još više pojačalo želju da se otpočne sa avanturom. Kapetan je najavio da će se brod otisnuti i vratiti na kopno u roku od tri sata, s nama ili bez nas.

Čak i pre nego što se brod potpuno privezao za dok, ja sam iskočio i počeo trčati ka svetlosnom snopu. Tata je požurio za mnom. Staza paralelna sa vodom nas je provela kroz prastaro indijansko groblje. Bio sam impresioniran činjenicom da se susret dve tako različite kulture odigrao tačno na ovom mestu gde se kapetan Kuk po prvi put iskrcao na kopno pre nekoliko stotina godina, ali mi je bilo potrebno da se usresredim na moju viziju. Nakon delimično pređenog puta duž staze, rekao sam tati da moramo da skrenemo s puta. Ovo je značilo da moramo da se probijamo kroz paprat i nekoliko stopa raznog rastinja guste šume zapadne obale.

Nakon što smo zašli oko trideset metara u šumu, zastali smo i pomno osmotrili predeo. Tata je rekao, „Ovde nema ničega.“ Odgovorio sam, „Znam da je ovde jer mogu osetiti.“

Onda smo ugledali pticu na oko petnaest metara ispred nas (vidi ilustraciju 1). Bila je visoka preko metar, crna, s prodornim crnim očima, baš kao u mojoj viziji. Hodali smo ka njoj dok nismo došli na šest metara od nje. Dok sam joj pomno gledao u oči, ona mi je telepatski prenela kompleksne naučne informacije u vidu slika. Količina informacija i brzina njihovog isporučivanja su bili jednaki posmatranju mnogo sati video zapisa u samo nekoliko sekundi. Rekao sam ocu da ljudski mozak nije u stanju da primi toliko informacija. Onda se ptica prebacila od glasnika do obične ptice ponovo. To mi je bilo očigledno, jer sam počeo telepatski da dobijam slike u stilu „Dan u životu ptice“, kao, naprimer, šta je jela za doručak.

Kada je tata video da ću biti u redu dok se suočavam s tako izuzetnim događajem, otišao je da potraži moju mamu, koja je tu u blizini šetala kraj obale. Tata ju je doveo do mesta gde sam stajao i bez reči pokazao na pticu.

Mama je primetila kako je to vrlo čudno mesto za postavljanje totema.

Dok se približavala ptici, primetila je kako joj oči trepću i u mestu stala.

Tresla ju je jeza i sva kosa sa zadnje strane vrata podigla na saznanje da je ptica živa. Znao sam da ptica nije imala nameru da nas povredi ili bi nas već bila napala. Bilo mi je jasno da je tu iz nekog drugog razloga.

Posle nekoliko minuta, mama je otišla i ubrzo se vratila s babom, dedom i ujakom. Svi su ostali bez teksta na ono što su videli. Snimili smo fotografije.

Ptica je ostala na istom mestu sve vreme, jedino je kostrešenjem perja povremeno davala do znanja da ne voli kad bi se neko previše približio. Bio je to stvarno lep prizor videti sve nas kako posmatramo pticu s

strahopoštovanjem. A onda smo morali da se vratimo na brod, jer je naših tri sata skoro isteklo.

Pri povratku nazad u Gold river, bilo nam je teško da čak i pričamo o onome što smo videli, jer, izgledalo je tako neverovatno i neopisivo. Svi smo bili zaprepašteni tim doživljajem. Kakav mi je to samo bio šesnaesti rođendan! Sledećeg jutra, moj tata je razgovarao sa lokalnim indijanskim poglavicom i upitao ga za pticu koju smo videli. Poglavica je rekao da ne zna za velike crne ptice u tom kraju. Vidao je velike gavranove, ali ne tako velike kao ptica koju smo opisali. Na putu iz Gold rivera do feribota koji je trebao da nas odbaci na kopno, zastali smo do indijanske prodavnice suvenira. Blizu ulaza stajao je jedan prilično veliki totem. Figura velike crne ptice je bila izrezbarena na njegovom vrhu. Upitao sam prodavačicu u vezi ptice i njenog prebivališta. Odgovorila mi je da je to mitska ptica groma.

Prisustvo ove velike crne ptice na tačnom mestu koje sam video u mojoj viziji je imalo veliki značaj za mene. Potvrdilo je da su izuzetni događaju koje sam doživljavao tokom nekoliko godina zaista stvarni; ni sam nisam bio siguran u vezi mojih iskustava, ali, kada se moja vizija fizički manifestovala, sve moje sumnje su bile otklonjene. Mogao sam verovati sebi na mom putu napred, a i moja porodica je mogla da opravda svoju podršku. Nakon vizije, u sebi nisam imao ni trunke sumnje; ovo je veoma uvećalo moje isceliteljske sposobnosti i učinilo me otvorenim primanju mnogo veće količine informacija iz polja putem intuicije. Dalo mi je samopouzdanje koje mi je u tom trenutku bilo potrebno.

Od ptice sam u svest primio toliko kompleksnih informacija da je, i posle nekoliko godina, postojalo još mnogo toga što nisam mogao dešifrovati. A i to nije bio konačan zbir informacija koje sam primio. Pre bi se moglo reći da je susret s pticom u meni otvorio kapiju koja omogućava efikasniju vezu s znanjem iz polja informacija. Od tada pa nadalje, bio sam neprestano bombardovan ogromnim količinama informacija. Ove informacije dolaze do mene u različitim vidovima. Ponekad su to reči, ponekad slike, ponekad misli, a ponekad čujem glas. To varira u zavisnosti od tipa informacija.

Bilo da je to što sam tog dana video u šumi gavran, orao ili mitska ptica groma nije uopšte bitno. Ono što jeste je to da je ptica bila tamo u svoj svojoj veličanstvenosti, baš kao što sam predvideo. Počeo sam da verujem u sebe. Ovo je bio početak mog putovanja, putovanja koje me je dovelo do pisanja ove knjige.

Da li se ptica oglašavala?

Oglašavala se kliktavim zvukom, nešto kao velosiraptor u filmu Park iz doba jure.

Koliko ste bili udaljeni od ptice?

Prišli smo joj na oko sedam metara. U tom trenutku, ptica je iskazala znake nelagodnosti: začuli su se kliktavi zvuci i blago je raširila krila. Tada smo odstupili, jer nismo želeli da je iritiramo.

Da li se pomerala?

Ptica je ostala na istom mestu sve vreme našeg boravka tamo. Stajala je tu bar sat vremena pre nego što smo naposletku morali da odemo zbog odlaska broda.

(...)

(...)

ČETVRTO POGLAVLJE
SINFONIJA SVETLA

Svaku ćeliju dotiče i usmerava svetlo. – ADAM

Tokom mojih radionica često čitam aure nekolicini učesnika. Ono što vidim varira od osobe do osobe, ali, u ogromnoj većini slučajeva, ono što vidim ima snažnu vezu s fizičkim oboljenjem kojeg je ta osoba već svesna. Naprimera, kod ljudi koji imaju probleme s butnim nervom, nad njime su jasno definisana iskrivljenja aure. Mogu videti nazubljeni sjaj ili treperenje svetla na izvoru bola. Bol se širi dužinom nerva, što izaziva grčenje donjeg dela leđa te osobe. Ukoliko zradim energetski tretman holografski, vidim kako to svetlo tamni po intenzitetu i postaje uglađenije dok se prebacuje u novu šemu harmoničnog toka.

AURE

Tok energije u harmoničnoj šemi svetlosnih emisija je osnova svih zdravih životnih formi. Svetlo koordinira sve životne procese. Život je istinska sinfonija svetlosti.

Tokom istorije postojali su ljudi kao što je Edgar Keis, a koji su mogli videti svetlo koje se emituje iz svih životnih formi; Keis (1877-1945) je najpoznatiji kao medijumski medicinski dijagnostičar i raspoznavalac prethodnih života. Mnogi iscelitelji koji mogu videti ili osetiti aure primaju mnogo informacija u vezi osobe čiju auru posmatraju. Aura je suptilna energija, jedan vid svetlosti na određenoj frekvenciji koja izbija iz svih živih bića. Svako od nas emituje informacije preko ove aure. Harmonizacija svetlosne energije definiše sam život, od subatomskeg nivoa do ćelijskog i dalje do celog organizma i šire. Suptilna energija, energija života je poznata pod raznim imenima u različitim kulturama. Kinezi je zovu qi (izgovara se „či“), Japanci ki, a Hindusi Prana. Na svetlost utiče bolest – i oboljenje i povreda – dok telo iskušava promenu. Naša tela se neprestano prilagođavaju promenama, fizičkim baš kao i fiziološkim. Mogu videti kako smo putem namere svesno sposobni da utičemo na svetlo unutar naših tela, koje se zauzvrat reflektuje i emituje van naših tela kao aura. Naša tela odgovaraju na svaku našu misao i svaku reč koju izgovorimo. Naši osećaji i namere direktno utiču fizički na nas. Znajući ovo, svako od nas može maksimizirati svoje dobrostanje fizički, emocionalno i duhovno.

Ova svetlosna energija, ili aura, povezuje nas sve jedne ka drugima preko informacija koje se prenose preko nje. Unutar naših tela, naše ćelije koriste ovo sredstvo komunikacije. Iskorištavanjem ovog koncepta, svi smo u mogućnosti da ponovo obnovimo naše optimalno zdravlje. Ovo je, svejedno, samo početak. Preko ove suptilne energije svi smo povezani u univerzalnu mrežu energije. Sve je samo energija unutar kompleksne vibrirajuće mreže. Pomažući sebi putem namere, mi pozitivno utičemo na svaku drugu osobu i svaki drugi organizam bilo gde. Preko ispoljavanja našeg sopstvenog osnaženja, mi prirodno proširujemo našu svesnost na grupnu, globalnu svest, a izvan ovih granica i do univerzalne. Za misao ne postoji granica.

Naše misli i namere stvaraju našu stvarnost privlačenjem onoga na šta se usresredimo. Pozitivne misli i očekivanja će doneti pozitivne rezultate.

Naprimer, ja, kao i mnoge atlete, vežbam pozitivno razmišljanje kada dižem tegove. Kada težim višem cilju, kao što je dizanje težeg tega ili povećanje broja podizanja, ja u svojoj imaginaciji vidim uspešan završetak zadatka. Željeni zadaci fizičke prirode su ostvareni putem namere njihovog ostvarenja.

Naravno, vaš cilj mora biti realističan. Očekivati da se pobedi u maratonu bez odgovarajućeg treninga nije u skladu s vašim pravim očekivanjima. Svejedno, želja da se trči pet kilometara prve nedelje, pa deset sledeće, tj., da se postepeno povećava vaša izdržljivost, sasvim je realistični cilj. Ukoliko ste već maratonac, želja da se poboljša vreme trke je sasvim realistični cilj kome treba težiti.

Naučite načine da najuspešnije pristupite ovoj sposobnosti da stvorite svoju sopstvenu realnost koja se nalazi unutar svih nas. Pošaljite sebi intenzivnu poruku onoga što želite i usresredite se na to. Morate biti sigurni da su vaše svesne misli u skladu s podsvesnim; ovo je analogno proceni da su vaši ciljevi realistični. Ovo pojašnjavam u petom poglavlju o svesti.

Suštinski je važno za ljude sa zdravstvenim problemima da otklone svaku podozrivost ili strahove koje mogu osećati u vezi njihovog ozdravljenja.

Pozitivne misli se ne mogu koristiti da bi prikrile ili zabašurile osnovni osećaj straha i negativnosti. Svačiji cilj bi trebao biti da nekonstruktivne misli i osećaje zameni čistim pozitivnim usmerenjem. Vaše telo će vas nagraditi jačim imunološkim sistemom, izbalansiranim emocijama i utešenom dušom.

Svaka ćelija u telu reaguje na suptilnu energiju svetla. Naučnici uobičajeno posmatraju telo kao mašinu s biohemijskim reakcijama. U budućnosti, nauka će potvrditi ono što su prastari mistici znali: da je energija najosnovnija karakteristika života. Ovi mistici su imali duboko razumevanje mnogih stvari za koje ne postoje merni instrumenti. Mnoge od naučnih nepoznanica će biti zamenjene revolucionarnim saznanjima kako merne naprave budu postajale

sofisticiranije. Ali, da li je ljudski rod sposoban da proizvede mašinu dovoljno sofisticiranu da izmeri suštinu životne energije tek ostaje da se vidi.

DNK niz smatraju osnovom svih životnih formi. On je odgovoran za konstrukciju naših fizičkih tela i zamenu istrošenih ćelija. Mada je DNK sasvim izvesno šema života za ćelijsku reprodukciju, njegove informacije su dinamične, interaktivne i prilagodljive. Naš DNK nije izrezbaren u kamenu. Mogu videti kako se na naše genetske osobine može uticati preko suptilne energije. S svakom namerom, vi emitujete svetlo koje utiče na vaš DNK. Vaše namere neprestano utiču na vašu evoluciju.

Drugim rečima, misli i osećaju mogu uticati i reprogramirati naše fizičko ja. Uticajem na naš genetski kod, mi reprogramiramo njegov jezik i prilagođujemo našu holografsku informaciju. Ljudi s kojim sam radio na njihovim isceliteljskim putovanjima su me naučili vrlo puno. U mojoj prvoj knjizi, Iscelitelj snovima, raspravljao sam o genetskim holografskim slikama, ali nisam bio siguran kako da radim s njima. Sada imam mnogo bolje razumevanje. Kako se moje učenje nastavilo, imao sam mogućnost da radim s nekoliko ljudi na njihovim genetskim poremećajima. Saznao sam da se na informaciju koja je sadržana u DNK može uticati. Možemo uticati na bilo koji aspekt u vezi nas.

Vaša genetske osobine utiču na način kojim reagujete na vaše okruženje, ali još uvek imate puno izbora. DNK kod je dinamičan i reaguje na vaše okruženje. Namere su deo tog okruženja. To je proces koji vodi čitavu evoluciju svih živih organizama, uključujući i ljude. Na primer, deo Nepala leži u podnožju Himalaja. Jedna grupa ljudi koji žive tamo, Šerpasi, radew kao vodiči za avanturiste koji se penju na Mont Everest. Tokom mnogih generacija, ti stanovnici planine su morali da koriste kiseonik efektivnije zbog velikih visina na kojima žive. Tokom vremena, ova osobina je postala upisana u genetski kod Šerpasa.

Način na koji reagujemo na naše okruženje je dinamičan. Naša šara dobrostanja, koja se odslikava u našoj energiji, takođe je dinamična. Lako je ojačati vezu koju imamo sa sopstvenom energijom.

ENERGETSKE VEŽBE

Sledeće vežbe će vam pomoći da razvijete svoju veštinu u opažanju vaše energije, a zatim i u dovođenju univerzalne energije u vaše telo.

Osetite Svoju Energiju

- 1. Trljajte svoje dlanove kružnim pokretima. Osetite toplotu koja se proizvodi. To je vaša sopstvena energija.*

2. *Sada razdvojite vaše šake na pet santimetara, dlanom prema dlanu. Gurajte šake jednu ka drugoj a da ih zapravo ne pomerate. Hoću reći, zamislite da to radite. Osetite otpor, sličan onom kod dva magneti koji odbijaju jedan drugog.*
3. *Širite vaše ruke na različitim daljinama i osetite isti otpor.*
4. *Ustanovite koja je granična razdaljina pri kojoj su vaši dlanovi razdvojeni a da još uvek osećate energiju. Vežbom, moći ćete da povećate ovu razdaljinu kako budete osetljiviji na energiju.*

Ilustracija 5 prikazuje energiju oko vaših šaka i otpor koji biste trebali osetiti tokom izvođenja ove vežbe.

Vidite Svoju Energiju

1. *Držite ruke ispred sebe, sa prstima jedne šake usmerenih k prstima druge šake na razdaljini od oko pet santimetara i naspram tamne pozadine (vidi ilustraciju 6).*
2. *Pomerajte svoje prste polako napred-nazad i gore-dole. Razmišljajte o energiji koja teče od vrha jednog prsta ka vrhu drugog. Videćete bledu liniju energije koja protiče između njih. Ispčetka ovo se može ukazati kao nejasna, maglovita traka.*

Izvodite ovu vežbu naspram pozadina raznih boja. Uz vežbu, tok energije će izgledati definisaniji.

Unesite Univerzalnu Energiju

1. *Zamislite svu energiju univerzuma kako kruži iznad vaše glave, spremna za korišćenje (Cidi ilustraciju 7),*
2. *Unesite energiju preko vrha vaše glave i skupite je u predelu srca.*
3. *Pošaljite energiju iz predela srca nadole kroz desnu ruku i preko vrhova prstiju desne šake u levu šaku i opet nazad preko leve ruke do srca.*
4. *Nastavite da zamišljate ovaj tok kao energetske kruženje: od vašeg srca do desne ruke, desne šake, vrhova njenih prstiju do vrhova leve šake i kroz levu ruku do srca.*

Isprva ćete videti možda samo bledu liniju. Iznenadićete se koliko brzo ćete, uz vežbu, videti definisani energetske tok.

Kako Videti Auru Osobe

(...)

[1] Vujaklija – noetika (grč. mislim, saznanjem) fil. nauka o mišljenju ili saznavanju